

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.182 din 19 octombrie 2012

Privind solutionarea contestatiei formulată de catre SC x SRL cu sediul social în localitatea Camăr nr.x, judetul Salaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. xdin x.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj a fost înștiințată de către Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr.xdin x cu privire la contestatia formulată de către SC x SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-SJ x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-x.2011.

Contestatia a fost înregistrată la Activitatea de Inspectie Fiscală sub numarul x din x este formulată în termen si semnată de către reprezentantul legal al societății.

Obiectul contestatiei îl reprezintă taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei si accesoriile aferente acesteia în sumă de x lei.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. SC x SRL prin reprezentantul legal formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. F-SJ x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-SJ x invocând în sustinerea contestatiei faptul că organul de control prin raportul de inspectie fiscală si decizia de impunere a stabilit pentru societate obligatia sumei de x lei în mod eronat, în timp ce în realitate obligatiile sunt în sumă de x lei. Diferenta de x lei este nejustificată si nelegală sumă pentru care se solicită revizuirea calculelor si acceptarea la plată a sumei corecte de x lei inclusiv penalități si dobânzi.

Societatea isi întemeiază contestatia pe următoarele:

1. Prevederile legale, art. 149 alin.1, alin.2, 152 alin.6, 153 alin.7 din Legea 571/2003, pct.61 alin.4 etc. stabilesc în mod clar calculul si procedura de stabilire a obligatiilor la bugetul de stat pentru TVA în cazul în care contribuabilul omite să se înscrie ca plătitor de TVA pentru depășirea plafonului de scutire. Stabilirea obligatiilor de către organul de control nu s-a făcut cu respectarea în totalitate a prevederilor legale specificate în articolele enumerate.

2. Conform anexei nr.1 a contestatiei rezultă că TVA de plată nu este cea stabilită de organul fiscal respectiv suma de x lei ci suma de x lei, rezultând o diferență

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
decizie
19.10.2012

de x lei. Această diferență provine din faptul că procentele aplicate de organul de control au fost de 19% în loc de 15,966% și respectiv de 24% în loc de 19,355%.

3. Organul de control la stabilirea obligațiilor nu a ținut cont de TVA deductibilă care conform anexei nr.1 este de x lei fapt ce a dus la stabilirea unor obligații eronate când în realitate acestea erau de x lei.

4. Din anexa nr.2 rezultă că în trimestrul 3 2010 societatea ar fi avut TVA de recuperate de la buget în sumă de x lei, respectiv x lei în condiții normale în care era declarată ca plătitoare de TVA fapt de care organul de control nu a ținut cont.

5. Suma penalităților și dobânzilor stabilite de organul de inspecție de x lei nu este reală, deoarece aceste sancțiuni au fost aplicate asupra unor obligații de plată nereale. Conform datelor din anexa nr.2 penalitățile și dobânzile pe care societatea în mod legal trebuie să le plătească sunt în sumă de x lei.

II. Din Decizia de impunere nr.F-SJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-SJ x referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

Obligații suplimentare de plată:

Taxa pe valoarea adăugată x lei

Majorări de întârziere x lei.

Motivul de fapt:

1. Societatea nu s-a înregistrat în scopuri de TVA deși la data de 31.12.2008 a depășit plafonul de 35000 euro prevăzută de lege, respectiv suma de 119000 lei. Societatea avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA.

2. S-au calculat majorări de întârziere de la data de 27.04.2009 până la data de 25.02.2011.

Temeiul de drept:

Art. 152. alin. (1), (6) și 153, din Legea 571/2003, O.G. 92/2003.

Din Raportul de inspectie fiscală nr.F-SJ x (existent în copie la dosarul cauzei) referitor la contestatia formulată se retin următoarele:

Temeiul legal al efectuării inspectiei fiscale: OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Denumirea obligatiei fiscale verificate: Taxa pe valoarea adaugata.

Perioada verificată: 01.01.2008-31.12.2010

La data de 31.12.2008 societatea a realizat o cifră de afaceri de x lei conform balanței de verificare și evidentei contabile.

În urma verificării documentelor puse la dispoziție s-a constatat că la data de 31.12.2008 societatea a depășit plafonul de 35000 euro prevăzut la art. 152 din Legea 571/2003, respectiv suma de 119000 lei și conform art. 152 alin.(6) din Legea 571/2003 societatea avea obligația înregistrării în scopuri de TVA.

Societatea nu a respectat prevederile art. 152 alin.(6) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspectie fiscală procedând la stabilirea taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile pct. 62 alin.(2) lit.(a) din HG nr. 44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003.

Echipa de inspectie fiscală a luat în calcul operațiunile taxabile reprezentate de volumul de venituri realizat după depășirea plafonului de scutire la care s-a aplicat cota standard de impozitare.

Total venituri realizate în perioada 01.02.2009-31.12.2009 =x lei;

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
decizie
19.10.2012

Total venituri realizate în perioada 01.01.2010-31.12.2010 = x lei.

Total venituri realizate în perioada 01.02.2009-30.06.2010 = x lei;

Total venituri realizate în perioada 01.07.2010-31.12.2010 = x lei.

Taxa pe valoarea adăugată stabilită asupra veniturilor realizate =x lei (x lei x19%+x X24%).

Pentru nevirarea la termenele stabilite de lege a obligatiilor reprezentând TVA societatea datorează accesorii calculate conform OG 92/2003 cu modificările si completările ulterioare, în sumă totală de x lei, din care majorări de întârziere în sumă de x lei si penalități de întârziere în sumă de x lei.

III. Având în vedere sustinerile contestatarului constatările organelor de control, actele normative incidente cauzei în perioada verificată, invocate de către contestatar si de organele de control, se retin următoarele:

În fapt organele de inspectie fiscală au constatat cu ocazia controlului efectuat la SC x SRL că societatea a depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare la data de 31.12.2008 si că potrivit art. 152 alin. (6) trebuia sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art 153 din acelasi act normativ, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depasirii plafonului si să devină plătitoare de tva începând cu data de 01.02.2009 dată de la care de altfel organul de inspectie fiscală a calculat taxa pe valoarea adăugată având în vedere prevederile pct. 62 alin.(2) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 aprobate prin H.G. 44/2004 cu modificările si completările ulterioare.

Astfel total taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de către inspectia fiscală pentru perioada 01.02.2009-31.12.2010 este de x lei.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită de către organele de control s-au calculat accesorii în sumă totală de x lei din care majorări de întârziere în sumă de x lei si penalități de întârziere în sumă de x lei.

SC x SRL prin reprezentantul legal formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-SJ x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-SJ x invocând în sustinerea contestatiei faptul că organul de control prin raportul de inspectie fiscală si decizia de impunere a stabilit pentru societate obligatia sumei de x lei în mod eronat, în timp ce în realitate obligatiile sunt în sumă de x lei. Diferenta de x lei este nejustificată si nelegală sumă pentru care se solicită revizuirea calculelor si acceptarea la plată a sumei corecte de x lei inclusiv penalități si dobânzi.

Societatea isi întemeiază contestatia pe următoarele:

1. Prevederile legale, art. 149 alin.1, alin.2, 152 alin.6, 153 alin.7 din Legea 571/2003, pct.61 alin.4 etc. stabilesc în mod clar calculul si procedura de stabilire a obligatiilor la bugetul de stat pentru TVA în cazul în care contribuabilul omite să se înscrie ca plătitor de TVA pentru depășirea plafonului de scutire. Stabilirea obligatiilor de către organul de control nu s-a făcut cu respectarea în totalitate a prevederilor legale specificate în articolele enumerate.

2. Conform anexei nr.1 a contestatiei rezultă că TVA de plată nu este cel stabilit de organul fiscal respectiv suma de x lei ci suma de x lei, rezultând o diferență de x lei. Această diferență provine din faptul că procentele aplicate de organul de control au fost de 19% în loc de 15,966% si respective de 24% în loc de 19,355%.

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
decizie
19.10.2012

3. Organul de control la stabilirea obligatiilor nu a tinut cont de TVA deductibilă care conform anexei nr.1 este de x lei fapt ce a dus la stabilirea unor obligatii eronate când în realitate acestea erau de x lei.

4. Din anexa nr.2 rezultă că în trimestrul 3 2010 societatea ar fi avut TVA de recuperate de la buget în sumă de x lei, respective x lei în conditii normale în care era declarată ca plătitoare de tva fapt de care organul de control nu a tinut cont.

5. Suma penalităților si dobânzilor stabilite de organul de inspectie de x lei nu este reală, deoarece aceste sanctiuni au fost aplicate asupra unor obligatii de plată nereale. Conform datelor din anexa nr.2 penalitățile si dobânzile pe care societatea în mod legal trebuie să le plătească sunt în sumă de x lei.

În ceea ce privește sustinerile referitoare la modul de calcul al taxei pe valoarea adăugată precizăm contestatarii faptul că, organul de control a aplicat cota standard de 19% până la data de 30.06.2010, respectiv 24% de la data de 01.07.2010 asupra bazei de impozitare în conformitate cu prevederile art. 140 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare si ale pct. 23 alin. (1) din HG 44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 potrivit cărora:

“ART. 140

(1) Cota standard este de 19% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru operatiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa sau care nu sunt supuse cotei reduce.”

“(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.”

“23. (1) Taxa se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplica procedeul sutei marite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard si $9 \times 100/109$ în cazul cotei reduce, atunci cand pretul de vanzare include si taxa. De regula pretul include taxa în cazul livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii direct catre populatie pentru care nu este necesara emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum si în orice situatie în care prin natura operatiunii sau conform prevederilor contractuale pretul include si taxa.”

“23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduce asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduce, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.”

Astfel potrivit prevederilor legale taxa pe valoarea adăugată nu poate fi determinată cu formula $19 \times 100/119$ (15,966) respectiv $24 \times 100/124$ (19,355) în cazul cotei standard decât **atunci când prețul de vânzare include și taxa.**

Desi la pct. 2 al contestatiei se arată că **“Conform anexelor nr.1 la prezenta contestatie TVA-ul de plată nu este cel stabilit de organul fiscal, respectiv de x lei**

ci de x lei, rezultând o diferență de x lei. Această diferență provine din faptul că procentele aplicate de organul de control au fost de 19% în loc de 15,966% și respective de 24% în loc de 19,355% evitându-se calculul TVA-ului neexigibil” nu se face dovada, cu documente, a faptului că, sumele înscrise în Anexa 1 a contestatiei la care s-au aplicat formule de calcul pentru determinarea taxei (conform anexei) include taxa pe valoarea adăugată colectată, argumentele aduse în susținerea acestui capăt de cerere neputând fi reținute în solutionarea favorabilă a contestatiei.

În ceea ce privește afirmatia contestatarii potrivit căreia **“Organul de control la stabilirea obligatiilor nu a ținut cont de TVA-ul deductibil care conform anexelor nr.1 (2009-2010) este de xlei fapt ce a dus la stabilirea unor obligatii eronate când în realitate acestea erau de x lei.”** nu poate fi reținută în solutionarea favorabilă a contestatiei deoarece în perioada scursă de la data 01.02.2009 la data de 31.12.2010, perioada supusă controlului, erau în vigoare prevederile art 147[^]1 potrivit căroră:

“ART. 147[^]1

(1) **Orice persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA**, conform art. 153, are dreptul sa scada din valoarea totala a taxei colectate, pentru o perioada fiscala, valoarea totala a taxei pentru care, în aceeași perioada, a luat nastere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) **În situatia în care nu sunt îndeplinite conditiile și formalitatile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscala de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevazute la art. 146, persoana impozabila îi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste conditii și formalitati sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmeaza celui în care a luat nastere dreptul de deducere.**

(3) Prin norme se vor preciza conditiile necesare aplicarii prevederilor alin. (2), pentru situatia în care dreptul de deducere este exercitat dupa mai mult de 3 ani consecutivi dupa anul în care acest drept ia nastere.”

Astfel conform dispozitiilor exprese ale art. 147[^]1 din Codul fiscal dreptul de a scădea taxa deductibilă din taxa colectată se exercită numai prin decont și numai de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA.

Din documentele existente la dosarul fiscal al societății a rezultat faptul că SC x SRL este înregistrată ca plătitoare de taxa pe valoarea adăugată începând cu data de 01.03.2011.

Astfel potrivit prevederilor pct 62 din Normele metodologice de aplicare ale art. 152 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal:

“(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au facut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, **au dreptul sa ajusteze în primul decont** după după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în conditiile prevazute la art. 145-149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibila aferenta bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrata în scopuri de taxa dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevazut de lege;

b) taxa deductibila aferenta activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de executie, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrata în scopuri de taxa dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul

prevazut de lege, cu conditia, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevazuta la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, sa nu fi expirat;

c) taxa deductibila aferenta achizitiilor de bunuri si servicii efectuate în perioada cuprinsa între data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrata în scopuri de taxa a ar fi solicitat în termenul prevazut de lege înregistrarea si data la care a fost înregistrata.”, astfel încât ajustarea taxei deductibile aferentă bunurilor intrate în perioada 2009-2010 se face „în primul decont depus dupa înregistrare sau, dupa caz, într-un decont ulterior, în conditiile prevazute la art. 145-149 din Codul fiscal” si nu ca urmare a controlului.

În concluzie motivele invocate de către contestatară nu sunt de natură să combată constatările organului de inspectie fiscală, măsura stabilită de către acesta de a stabili taxa pe valoarea adăugată de plată pentru perioada cuprinsă între data de la care SC x SRL avea obligatia să se înregistreze în scopuri de taxa si data la care a fost încheiat controlul, este legală urmând a se respinge ca neîntemeiată si nemotivată contestatia petentei pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce priveste contestatia referitoare la majorările de întârziere si penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite în conformitate cu prevederile legale, se retine faptul că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât prin punctul anterior al deciziei s-a respins contestatia referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei urmează să se respingă si contestatia referitoare la accesoriile aferente acesteia în sumă dex lei.

Pentru considerentele arătate în continutul deciziei în temeiul actelor normative enuntate si al Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată si nemotivată contestatia formulată de catre SC x SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-SJ x emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr.F-SJ x, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare în sumă totală de x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în valoare de x lei si accesorii în valoare de x lei.

2. Prezenta decizie poate fi contestată potrivit legii la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

Elaborat de: Compartiment solutionare contestatii,
decizie
19.10.2012